

Att välja rätt terrassvärmare:

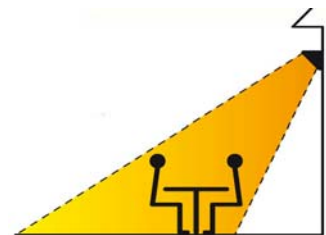
För bekvämlighetens skull i en offentlig miljö är en elektrisk infravärme det mest troliga valet, eftersom man undviker gasolttuber som skall beställas, förvaras och bytas.

Det finns dock avsevärda skillnader mellan de olika typerna av elektriska infraröda strålningsvärmarna på marknaden. Framför allt är det stora skillnader i deras effektivitet i utomhusmiljöer.

Principen för strålningsvärme är välkänd, men där finns några utmärkande egenskaper som skiljer en lång- eller mediumvågig och en kortvågig kvartslampa. T.ex. så är effektiviteten på en kortvågig upp till 96% och motsvarande siffra på en mediumvågig ca. 40%.

Elektrisk infraröd energi förflyttar sig i raka linjer ut från värmekällan och försvagas med avståndet. Den riktas mot önskad yta med hjälp av reflektorer. För att åstadkomma en bra uppvärmning, behöver man få till en acceptabelt jämn värme över hela ytan som skall värmas. Korrekt monteringshöjd av de enskilda värmarna, en riktig avståndsfördelning mellan värmarna, en jämn spridning av reflektorernas strålningsmönster, och värmarnas effekt måste alla specificeras för att få en korrekt uppvärmning.

Kortvågiga högintensiva kvartsvärmare arbetar som solljuset och har en värmande effekt i samma ögonblick som värmaren startas. Kortvågiga kvartsvärmare värmer personer och objekt inom strålningsområdet istället för luften. Detta resulterar i en trivsamt fräsch och varm miljö. Lång- och mediumvågiga värmare har förhållandevis dålig uppvärmningskaraktäristik. Detta gäller speciellt när de används utomhus, eftersom en stor del av energin går åt till att värma upp luften istället för personerna och objekten.

I tillägg till detta, är lång- och mediumvågiga värmare känsliga för luftrörelse och är inte lika riktningsexakta som kortvågiga värmare.

Våglängden är omvänt proportionell till temperaturen. När temperaturen går upp, sjunker våglängden. I realiteten är ett mediumvågigt värmelement, som kommer upp i endast 900°C, mer passande för härdande och torkande processer än för utomhusapplikationer. Trots detta säljs billiga mediumvågiga infravärmare som utomhusvärmare. Långvågiga värmare passar bäst för uppvärmning inomhus där man behöver ett begränsat värmetillskott, och där man kan acceptera en viss tid av förvärmning. Keramiska värmare placerar sig mellan lång- och mediumvågiga värmare, och kommer upp till ca. 500°C, men även de har ett begränsat användningsområde som utomhusvärmare eftersom även de värmer upp luften snarare än personerna och objekten direkt.

Kortvågiga lampelement

Kortvågiga halogenlampor består av en tungstenstråd som värms upp av passerand elektrisk ström till en temperatur av 2200°C. Vid denna temperatur är den mesta av strålningen i det kortvågiga infraröda bandet.

I samma ögonblick som de slås på, kan en värmande effekt upplevas. Detta gör att värmarna endast behöver vara påslagna när området är befolkat, och omgivningstemperaturen gör uppvärmning nödvändig.

Lampelementet är försett med en rubinfärgad beläggning för att filtrera bort det intensiva vita ljuset och skapa en mer inbjudande glöd.